

Mulig ny italiensk regering kunne forandre Europa

22. maj, 2018 – Hvis den nye italienske regering, dannet mellem de populistiske partier M5S (Femstjernebevægelsen) og Lega, bliver til virkelighed, kunne det vælte EU's hølæs. Selvom dens anti-EU-holdninger er blevet udvandet pga. pres fra Bruxelles, formidlet gennem den italienske republiks præsident Sergio Mattarella, så kræver »Kontrakten for en regering for forandring«, underskrevet af lederne af M5S og Lega, hhv. Luigi Di Maio og Matteo Salvini, forandringer i udenrigspolitik og den økonomiske politik som, dersom de gennemføres, ville bryde EU's geopolitiske intriger og EU's nedskæringspolitik.

Kontrakten karakteriserer Rusland som en potentielt mere relevant økonomisk og kommerciel partner og kræver en ophævelse af sanktionerne. Med hensyn til Bruxelles, så foreslår den at eftergå EU's jurisdiktioner ved at tilbagelevere til medlemslandene de jurisdiktioner, der ikke på effektiv vis kan styres på unionsplan.

På den økonomiske side anbefaler kontrakten budgetfleksibilitet og en national investeringsbank; og sidst, men bestemt ikke mindst, bankopdeling: »Vi må gå over til et system, i hvilket detail-kreditbanken (dvs. alm. kommerciel bankvirksomhed, der servicerer den almene offentlighed, -red.) og investeringsbankvirksomhed er adskilt, både med hensyn til den form for aktiviteter, de bedriver, og ligeledes med hensyn til supervision.«

Dette er første gang, at bankopdeling (Glass/Steagall-loven) har været en del af et regeringsprogram. Både Lega og M5S havde faktisk Glass-Steagall i deres valgprogrammer, og så mange som 135 valgte repræsentanter, både på nationalt og lokalt plan, mest Lega-medlemmer, men også et par M5S-

repræsentanter, har underskrevet en appel for Glass-Steagall, som i 2017 blev lanceret af den italienske LaRouche-bevægelse, Movisol.

En gennemførelse af Glass-Steagall ville være den enkeltstående regeringshandling, der kan gøre det af med det globale finanskasino, som kannibalisierer realøkonomien. Men for at Italien som et EU-medlem skulle kunne gøre dette, betyder det, at landet er nødt til at overtræde EU-lovgivning, som fastslår »universalbanken« som den eneste model, der kan få koncessionsbevilling. Det ville svare til at udtræde af EU eller fremtvinge en ændring af EU's traktat.

På grund af dette, og pga. den russiskvenlige udenrigspolitik, har EU-regeringsfolk og »eksperter« responderet med trusler. Den 20. maj udtalte den franske økonomiminister Bruno Le Maire, at, hvis forpligtelserne med hensyn til statsgæld, budgetunderskud og bankkonsolidering ikke opretholdes af Italien, er hele Eurozonens stabilitet truet. Dette fulgtes op af EU-parlamentets Europæiske Folkepartis (Kristendemokrater) gruppeleder Manfred Weber, der sagde, at italienske populistler leger med ilden med Italiens statsgæld. Den kendte tyske økonom Hans-Werner Sinn citeredes for at sige, »Dette vil føre til den Europæiske Unions ødelæggelse og bringe AfD [højrefløjspartiet Alternativ for Tyskland] til magten i Tyskland.«

Alberto Bagnai, senator i sit første år, og som er en progressiv økonom, der sluttede sig til Lega med det formål at gennemføre sin pro-uafhængighedskamp, forklarede i et radiointerview: »Vi ønsker ikke at føre krig mod nogen, hverken ECB eller Europa. Vi ønsker simpelt hen at sætte vort land i en sådan tilstand, at det kan rejse sig økonomisk og udtrykke sit potentiale.«

Foto: Lederne af de italienske partier M5S og Lega, hhv. di Maio (venstre) og Salvini, der har underskrevet en regeringskontrakt.